

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

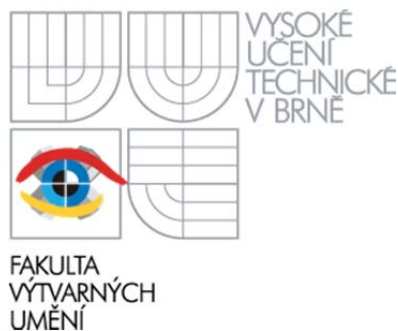
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 3 STUDIO
PAINTIG 3

Living history

Living history

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Iveta Bradáčová

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

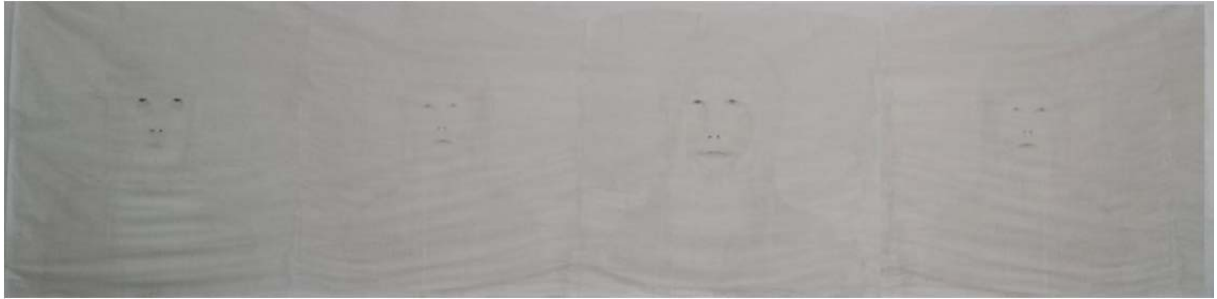
prof. MgA. Petr Kvíčala

OPONENT PRÁCE
OPPONENT
BRNO 2015

Mgr. ak. arch. Edith Jeřábková

DOKUMENTACE VŠKP

K obhajobě byly předloženy 3 pásy papíru s portréty

Living history, akryl na papíře, 275 x 1100 cm, 2015

Living history, akryl na papíře, 275 x 1100 cm, 2015

Living history, akryl na papíře, 275 x 1100 cm, 2015

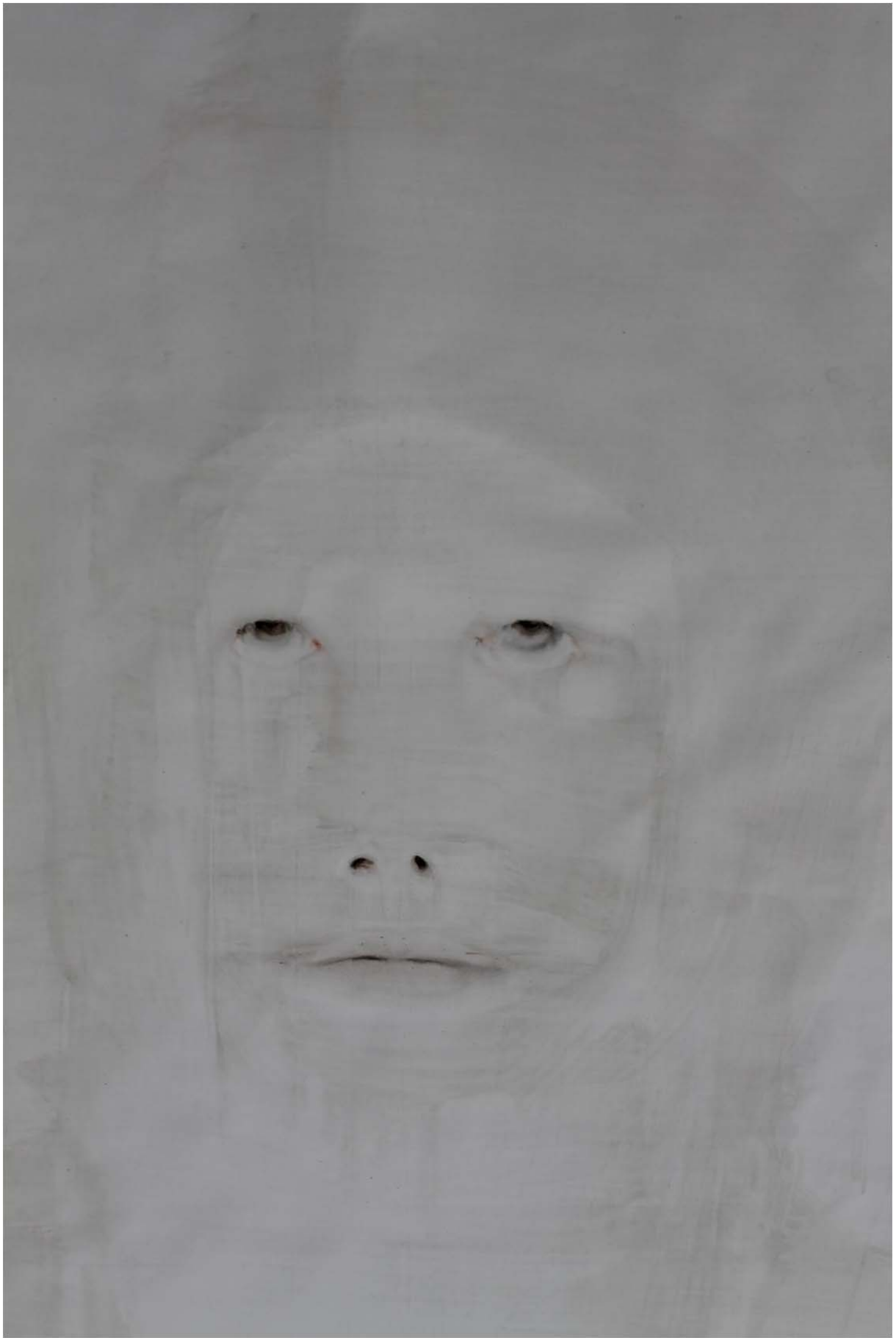
Living history, detail tváře, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Living history, detail tváře, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Living history, detail tváře, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Living history, detail tváře, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Living history, detail tváře, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Living history, detail práce, akryl na papíře, 275 x 200 cm, 2015

Ve své bakalářské práci se věnuji tématu Living history.

Pojem living history je termín používaný sociology, kteří takto nazývají skupinu lidí, která se stylizuje do minulosti. Také se používá slovo reenactment, které znamená opakování nějaké minulé události a její znovuprožití za účelem vyrovnání se s minulým traumatem.

Téma Living history mě velmi zajímá z hlediska prolnutí času minulosti s přítomností - na stejném místě ve stejnou dobu se odehrává něco, co má připomínat událost, která proběhla před mnoha lety. Avšak tyto rekonstrukce nemohou být přesnou kopií dávné události. Jedná se vždy o přítomný okamžik a osobní prožitek zúčastněných. Lidé, kteří se těchto shromáždění účastní, jsou „zastavení“ v minulosti a romanticko-sentimentálním způsobem opět prožívají dávnou událost. Nemohou znát všechny podrobnosti, tak jak ona historická událost probíhala, a proto rekonstrukce dotváří svými vlastními představami. Právě tato romantizující poloha mi na tématu přišla zajímavá

Pro moji práci jsem si vybrala bitvu u Lipan, která proběhla v roce 1434.

Nevybrala jsem si však bitvu u Lipan jako takovou, ale její rekonstrukci z roku 2014.

Bitvu u Lipan jsem si zvolila proto, že mě zaujalo Maroldovo panoráma a zejména jeho monumentalita. Když jsem se o bitvu začala zajímat, zjistila jsem, že na internetu existuje bohatá dokumentace z jejích rekonstrukcí. Vzhledem k

tomu, že bitvu pořádá stále stejná skupina lidí, jejich tváře se na snímcích opakují po mnoho let, a to mi umožnilo na účastníky získat bližší náhled.

Fotografie, ze kterých jsem vycházela, nejsou určené k oficiální prezentaci Bitvy u Lipan, jedná se o soukromé fotografie sdílené účastníky události. Fotky pořídil patrně někdo, kdo je členem této komunity, protože fotografie působí osobně a zachycují účastníky v jejich bezprostřední blízkosti a v jejich soukromí.

Například v dobovém stanu při večeři s ostatními účastníky. Velmi mne zaujalo, že účastníci byli po celé dva dny, ve kterých rekonstrukce probíhala, oblečení v dobových kostýmech a neodložili je ani v době odpočinku, kdy představení pro diváky neprobíhalo. Situace na fotografiích zachycené na mne působily opravdově a bylo z nich patrné, že účastníci si v těchto chvílích užívají reálnou situaci. Rozhodla jsem se tedy, že nebudu vycházet při své tvorbě z vlastních fotografií, protože jako nezúčastněný divák bych viděla pouze bitvu a nedostala bych se blíž do soukromí účastníků.

Po zhlédnutí Maroldova panoramatu jsem se nadchla pro malování samotné bitvy. Vytvořila jsem mnoho maleb na stěně i na papíře, ale časem mě pouhé přemalovávání bitvy podle fotografie přestalo zajímat. Uvědomila jsem si, že v podstatě maluji nic neříkající postavy v kostýmech a soustředím se jenom na anatomickou přesnost jejich těl. Věděla jsem, že pouhým opisem předlohy se k danému tématu nemohu dostatečně vyjádřit.

Vrátila jsem se tedy k detailnějšímu prohlížení fotografií a zkoumala jsem, co mě na nich opravdu nejvíce zajímá. Už během malby na stěně jsem si uvědomovala, že mne velmi přitahuje malovat obličejové válečníků. Nikoliv realistickým způsobem, ale spíše stylizovaně, tak, že jsem malovala jen hlavní části obličejové - oči, nos a ústa. Během zkoumání fotografií jsem si všimla, že někteří lidé na nich zachycení, mají útrpné výrazy připomínající výrazy postav ze starých gotických obrazů. Tito lidé jsou většinou oblečeni do prostého, dobového oblečení, které si sami vyrobili, jedí skromný pokrm a tváří se jako mučedníci. Toto zjištění bylo pro mne zábavné, stalo se inspirací a volným motivem pro moji malbu.

Rozhodla jsem se tedy přistupovat k fotografii spíše jako k inspiračnímu zdroji. Postupně jsem se začala zamýšlet nad pocity a motivací lidí, kteří se účastní rekonstrukce bitvy u Lipan a vytvořila jsem si svůj subjektivní obraz pocitů a emocí, které tito lidé zažívají. Začala jsem vytvářet volné malby inspirované touto vlastní představou. V podstatě jsem udělala to samé, co dělají účastníci bitvy u Lipan, když každý rok znovu ožívují tuto událost. Účastníci vycházejí z reálných základů, ale atmosféru bitvy tvoří podle svých představ. Já jsem při malbě také vycházela z reálných podkladů, ale portréty bojovníků jsem udělala podle své představy o nich.

Uvědomila jsem si, že je pro mne na tomto tématu nejzajímavější snaha zpřítomnit něco z minulosti v přítomnosti. Po tomto zjištění jsem nabyla

přesvědčení, že k tomu, abych se co nejlépe přiblížila ke své fascinaci, mohu se omezit jen na malbu s osobitým výrazem. Již jsem necítila potřebu malovat celé výjevy z bitvy. Obrazy jsem namalovala akvarelem, abych malbou podpořila lehkost, jemnost a spiritualitu portrétů.

Pracovala jsem na sérii portrétů, na kterých jsem malovala bojovníky stejným způsobem a vedle sebe, malovala jsem je tímto způsobem, protože jsem chtěla zdůraznit, že se jedná o skupinu. Série portrétů na papíře, je na formátu 2,75 x 11 m. Takto velký formát jsem zvolila proto, že mne fascinovalo setkání s portrétem v nadživotní velikosti a můj osobní prožitek spojený s vytvářením jeho výrazu, zejména zachycení výrazu očí. Velikost portrétů se odvíjí od mých fyzických dispozic, portréty jsou přibližně tak velké, jako moje postava a jejich oči jsou zhruba ve výšce mého obličeje.